

DECIZIE

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Vitali Cebotari, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 24 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Călin Gheorghe Fiodor, născut la 18 martie 1982, originar și domiciliat în s. Constantinești, com. Gotești, r-nul Cantemir,

și

Danțu Serghei Vasile, născut la 25 mai 1987, originar și domiciliat în s. Ghioltosu, com. Țiganca, r-nul Cantemir;

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 29.11.2013-02.07.2015;

Instanța de apel: 28.07.2015-24.11.2015;

Instanța de recurs: 25.02.2016-30.03.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cantemir din 02 iulie 2015, *cauza fiind examinată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364/1 Cod de procedură penală*, Călin Gheorghe și Danțu Serghei au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

-în baza art. 164 alin. (2) lit. b), e) Cod Penal la 2 (doi) ani 8 (opt) luni închisoare fiecare.

-în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod Penal la 2 (doi) ani închisoare fiecare.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod Penal prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin sentința în cauză li s-au stabilit lui Călin Gheorghe și Danțu Serghei pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni câte 3 (trei) ani închisoare fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța cu sentința, instanța de fond a stabilit că, Călin Gheorghe la 23 septembrie 2012, în jurul orelor 02.00 — 02.30, aflându-se în strada s. Ghioltosu, comuna Țiganca, r-nul Cantemir, împreună cu Danțu Serghei și alte persoane, în privința cărora cauza penală a fost disjunsă într-un proces aparte, pe fondul unui conflict spontan apărut între ei și Iurașcu Gheorghe cu Sava Octavian, având fiecare în mână obiecte speciale adaptate pentru vătămarea integrității corporale, sub formă de bețe, au aplicat lui Iurașcu Gheorghe și Sava Octavian, lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, ca ulterior, având scopul răpirii persoanelor contrar voinței acestora i-au urcat cu forța într-un automobil neidentificat și i-au dus în gospodăria lui Alferov Andrei, din comuna Țiganca, r-nul Cantemir, unde contrar voinței, i-au privat de libertate pe o durată de timp, continuând să le aplice lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, prin ce i-au cauzat lui Sava Octavian leziuni corporale medii iar lui Iurașcu Gheorghe leziuni corporale ușoare.

3. Nefiind de acord cu sentința apeluri au declarat:

**avocatul Victor Baran, în interesele inculpatului Călin Gheorghe* prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, în partea stabilirii pedepsei inculpatului Călin Gheorghe și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care pedeapsa stabilită inculpatului în baza art. 164 alin. (2) lit. b), e) și art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 84 Cod penal pe un termen de 3 ani închisoare să fie suspendată condiționat conform art. 90 Cod penal cu stabilirea termenului de probă de 1 an.

În motivarea cererii de apel a indicat:

- concluzia instanței de fond privind neaplicarea art.90 Cod penal este una generalizată și subiectiv discriminativă, și reieșind din poziția instanței orice persoană recunoscută vinovată pentru astfel de infracțiuni sau pentru două infracțiuni de orice gen, necesită stabilirea unei pedepse reale, indiferent de circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului;

- inculpatul Călin Gheorghe este anterior nejudecat, se află în relație de concubinaj, are la întreținere un copil minor, se caracterizează pozitiv la locul de trai, prejudiciul lipsește, și-a recunoscut vina, a solicitat la examinarea cauzei într-o procedură mai restrânsă, menționând că sunt fapte ce confirmă atitudinea conștiincioasă față de societate, prin care se poate ajunge la concluzia că,

reeducarea inculpatului este posibilă fără a fi supus executării reale a pedepsei cu închisoarea;

- acuzatorul de stat a solicitat aplicarea suspendării condiționate în privința inculpatului Călin Gheorghe cu stabilirea unui termen de probă, adică aplicarea unei pedepse mai blânde decât s-a dispus de instanța de judecată.

* *avocatul Ion Petcov, în interesele inculpatului Danțu Serghei*, prin care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Danțu Serghei să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, non privativă de libertate.

În motivarea cererii de apel avocatul a indicat:

- instanța de fond ca circumstanță atenuantă pentru ambii inculpați a stabilit doar căința de cele comise, a ignorat și nu a dat apreciere argumentelor părții apărării, care a solicitat stabilirea unui șir de circumstanțe atenuante referitor la inculpatul Danțu Serghei, și anume, faptul că nu are antecedente penale, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni, ilegalitatea și amoralitatea acțiunilor părții vătămate, care de fapt a și provocat infracțiunea, caracterizarea pozitivă la domiciliu a lui Danțu Serghei, lipsa cărorva pretenții de ordina material sau moral ale părților vătămate față de inculpat.

- concluzia de neaplicarea a prevederilor art. 90 Cod Penal de către instanța de fond pe motiv că ar însemna că aceleași situații de drept i-se acordă o dublă valență juridică, o consideră una greșită, deoarece art. 90 Cod penal prevede expres că la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului;

- partea acuzării nu a prezentat careva probe în sensul neaplicării art.90 Cod penal, pledînd pentru suspendarea condiționată a executării pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, chiar și partea vătămată a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde, deoarece, s-au împăcat și nu are careva pretenții față de inculpat, iar pedeapsa cu închisoarea ar fi prea aspră.

**inculpatul Danțu Serghei* prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, deoarece nu este de acord cu sentința emisă și consideră că acesta urmează a fi casată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 24 noiembrie 2015, au fost admise apelurile declarate, casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei față de inculpații Călin Gheorghe și Danțu Serghei, adoptând în această parte o hotărâre nouă potrivit căreia:

Lui Călin Gheorghe și Danțu Serghei recunoscuți vinovați și condamnați, în baza art. 164 alin. (2) lit. b), e) Cod penal la închisoare pe termen de 2 (doi) ani 8 (opt) luni fiecare și în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal la închisoare pe termen de 2 (doi) ani fiecare, cu aplicarea prevederilor art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, fiind stabilită pedeapsa definitivă lui Călin Gheorghe și Danțu Serghei la închisoare pe termen de câte 3 (trei) ani, în baza art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate lui Călin Gheorghe și Danțu Serghei cu stabilirea termenului de probă de câte 4 (patru) ani.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În argumentarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a constatat circumstanțele cauzei și întemeiat a stabilit vinovăția inculpaților Călin Gheorghe și Danțu Serghei în comiterea infracțiunilor imputate, în baza probelor administrate și verificate în mod corespunzător, cercetate în prima instanță și instanța de apel, însă în privința stabilirii măsurii de pedeapsă prima instanță a admis aplicarea unei pedepse prea aspre, dispunând executarea reală a pedepsei aplicate, fără a ține cont de toate circumstanțele cauzei și personalitatea inculpaților.

Curtea de Apel a menționat că, prima instanță a reținut în calitate de circumstanță agravantă - săvârșirea de către inculpați a infracțiunilor de vătămare intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății și infracțiunea de răpire a persoanei, deși circumstanțele în cauză sunt prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) și art. 164 alin. (2) lit. b), e) Cod Penal, iar prevederile art. 77 alin. (2) Cod penal stipulează că, *dacă circumstanțele menționate la alin.(1) sunt prevăzute la articolele corespunzătoare din Partea specială a prezentului cod în calitate de semne ale acestor componente de infracțiuni, ele nu pot fi concomitent considerate drept circumstanțe agravante.*

Instanța de apel a reținut că la stabilirea pedepsei în privința inculpaților Călin Gheorghe și Danțu Serghei trebuia de ținut cont de faptul că, aceștia anterior nu au fost judecați, la locul de trai se caracterizează pozitiv, au domiciliu permanent, inculpatul Călin Gheorghe are la întreținere un copil minor, precum și faptul că ambii inculpați au recunoscut vina, căindu-se sincer, iar circumstanțele în

cauză ameliorează situația inculpaților, dînd posibilitatea de a aplica în privința lor o pedeapsă condiționată cu suspendarea executării pedepsei.

Totodată s-a ținut cont și de gravitatea infracțiunii comise de către inculpați, și anume că ei au comis o infracțiune intenționată, consumată, din categoria celor grave. La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont și de limitele sancțiunii art. 164 alin. (2) Cod penal și art. 152 alin. (2) Cod penal în vigoare la data comiterii infracțiunii (23.09.2012), sancțiunea fiind mai blîndă decît după modificările aplicate în baza Legii nr.119 din 23.05.2013.

La fel, Colegiul judiciar a reținut că, pedeapsa este echitabilă cînd aceasta impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor de care dispune, fiind proporționale cu gravitatea infracțiunii săvîrșite, fiind suficiente pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune, or, stabilirea unei pedepse prea aspre generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit la stabilirea pedepsei.

5. Împotriva deciziei menționate procurorul declară recurs ordinar, invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 16) Cod de procedură penală solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului se indică:

- la stabilirea pedepsei instanța de apel a interpretat eronat regulile de individualizare a pedepsei penale, a liberat neîntemeiat pe inculpați de pedeapsa penală aplicînd prevederile art.90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei penale cu închisoare, deoarece infracțiunile prevăzute de art. 164 alin.(2) și art. 152 alin.(2) Cod penal sunt grave conform art.16 Cod penal;

- instanța de apel greșit a indicat că inculpații au comis doar o infracțiune și că la locul de trai se caracterizează pozitiv, or Danțu Serghei se caracterizează pozitiv pe cînd Călin Gheorghe se caracterizează negativ;

- instanța de apel pripit a menționat ca circumstanțe care permit aplicarea prevederilor art.90 Cod penal domiciliu permanent, recunoașterea vinei.

- conform pct.35 din Hotărîrea Plenului CSJ a RM din 16.12.2013, nr.13 *Cu privire la aplicarea prevederilor art.364/1 CPP de către instanțele judecătorești*, recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit.f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași

situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică. Iar instanța de apel a ignorat aceste prevederi legale și a inclus circumstanța recunoașterii vinovăției ca o circumstanță atenuantă și posibilă pentru aplicarea art.90 Cod penal;

- conform rechizitoriului circumstanțe atenuante cât și agravante, conform art.76 - 77 Cod penal, nu au fost stabilite. Iar instanța de apel, în urma judecării cauzei în instanța de fond în procedură simplificată potrivit art.364/1 Cod de procedură penală, când inculpatul a recunoscut în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, încadrarea juridică și lipsa circumstanțelor atenuante și agravante și nu a avut careva obiecții, din oficiu, fără vreun temei legal, contrar sensului procedurii simplificate și a Hotărârii Plenului CSJ a RM nr.13 din 16.12.2013, menționează că circumstanțele atenuante există și modifică sentința în această parte;

Decizia instanței de apel nu cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului inculpatului în partea stabilirii pedepsei.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din textul recursului declarat de procuror, Colegiul reține că recurentul invocă drept temei de declarare a acestuia prevederile art.427 alin.1) pct.6),10) și 16) Cod de procedură penală și anume menționează că, *hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și, s-au aplicat pedepse în alte limite, decît cele prevăzute de lege, norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.*

Colegiul penal, analizând decizia atacată în raport cu temeiul art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală conchide că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. (8) Cod de procedură penală, și în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

La fel, Colegiul penal reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților și critică decizia instanței de apel numai referitor la aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoare în privința inculpaților, pe termen de probă, conform art. 90 Cod penal, considerînd că nu este proporțională cu gravitatea infracțiunii săvîrșite și vinovăția autorilor, temei ce se încadrează în prevederile art, 427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală

Opozant celor invocate de recurent, instanța de recurs remarcă că, în cazul săvîrșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, avînd deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținînd seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rînd, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvîrșit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, avînd drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia,

precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedepsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Colegiul ține să menționeze că instanțele de fond corect au reținut că sancțiunea alin. (2) art.152 și alin. (2) art.164 Cod penal pînă la operarea modificărilor prevedea pedeapsa cu închisoare de la 3 la 6 ani și respectiv de la 4 la 10 ani, conform modificărilor și completărilor operate prin Legea nr. 119 din 23 mai 2013, prevede pedeapsa cu închisoare de la 5 la 7 ani și respectiv de la 6 la 10 ani. Inculpații Călin Gheorghe și Danțu Serghei au săvârșit infracțiunile pînă la operarea modificărilor la Codul penal, astfel legea penală modificată ulterior înăsprește pedeapsa și înrăutățește situația inculpaților și nu are efect retroactiv.

Conform alin. (1) art. 90 Cod penal, în vigoare la momentul judecării cauzei, prevedea că dacă, *la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă*, iar aceste prevederi potrivit dispoziției alin. (4) al aceleiași norme nu împiedică de a fi aplicate și în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni grave.

Revenind la prezenta speță, Colegiul atestă că, cauza fiind judecată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpații au fost condamnați în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal la cîte 2 ani închisoare fiecare, în baza art. 164 alin. (2) lit. b), e) Cod penal la cîte 2 (doi) ani 8 (opt) luni închisoare fiecare. În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal prin cumul parțial al pedepselor aplicate l-i s-au stabilit pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni cîte 3 (trei) ani închisoare.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuînd operațiunea de individualizare cu privire la

săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutare pedepsei aplicate vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: *pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia*.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunii prevăzute în alin. (1) și alin. (4) art. 90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță și anume că este stabilită o pedeapsă cu închisoare pentru infracțiunile săvârșite cu intenție ce nu depășește 5 ani.

La circumstanțele cauzei ca atenuante, conform art. 76 Cod penal, în privința inculpaților au fost reținute de către instanța de apel, faptul că anterior inculpații nu au fost condamnați, Călin Gheorghe are la întreținere un copil minor, ambii inculpați au recunoscut vina și s-au căit sincer. Circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal nu au fost stabilite în cauza dată.

Cît privește persoana celor vinovați, din materialele cauzei reiese că inculpatul Călin Gheorghe provine dintr-o familie numeroasă, avînd în societate un comportament normal, iar inculpatul Danțu Serghei - ca fiind o persoană ce nu intră în conflict, totodată plîngeri și încălcări de ordin public în privința acestora, potrivit informațiilor de la locul de trai nu au parvenit.

De asemenea Colegiul reține că, datele ce caracterizează pozitiv persoana celui vinovat în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei pot fi recunoscute ca circumstanțe ce atenuază pedeapsa, chiar și în cazul cînd ele nu sunt prevăzute ca atare în art.76 Cod penal.

Instanța de apel la stabilirea pedepsei a luat în considerație comportamentul postinfracțional al vinovatului și atitudinea vinovatului față de fapta săvârșită și aprecierea morală negativă a acțiunilor sale infracționale. La caz inculpații recunoscînd vina s-au căit sincer, fiind de acord cu examinarea cauzei în baza art.364/1 Cod de procedură penală.

La aplicarea pedepsei inculpatului în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța ia în considerare atît prevederile din alin. (8) art. 364/1 Cod de procedură penală, cît și prevederile art. 75 – 88 din Cod penal care reglementează modalitatea

individualizării pedepselor persoanelor condamnate.

O altă condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, este aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, ținând cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege la formarea unei astfel de convingeri. Reieșind din conținutul deciziei, Colegiul penal consideră că instanța de apel întemeiat a concluzionat despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, învederând caracteristica pozitivă a inculpaților, faptul că anterior nu au fost condamnați, subsidiar ținând cont și de vârsta tânără a acestora la momentul comiterii infracțiunii.

De asemenea, Colegiul întru argumentarea justificată a aplicării art.90 Cod penal în privința inculpaților, v-a reține și faptul că la caz lipsește prejudiciul moral cât și material, partea vătămată nu are careva pretenții față de inculpați, în instanța de fond solicitând o pedeapsă non privativă de libertate, solicitare susținută și de către acuzare. Totodată, legea nu împiedică aplicarea art.90 Cod penal când inculpații au înaintat o cerere de a fi examinată cauza în procedură simplificată, luându-se în considerație toate circumstanțele cauzei.

Astfel, instanța de recurs apreciază că modalitatea de executare aleasă și cuantumul pedepselor stabilite inculpaților, este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă și urmările produse.

Mai mult, Colegiul mai amintește că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia pînă la săvîrșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului, ceea ce în cauza deferită judecării s-a constatat.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într- un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvîrșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii:

- împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite;
- starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită;
- natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale

infracțiunii;

- motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit;
- conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal;
- nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

La caz, așa cum rezultă din textul deciziei instanței de apel, aceasta și-a motivat dispunerea suspendării condiționate a executării pedepselor aplicate inculpaților menționând că dînșii se pot îndrepta fără a executa real pedeapsa închisorii, ceea ce se consideră de către instanța de recurs drept o concluzie justificată.

Ținând cont de toate împrejurările cauzei, având în vedere atât principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră că nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpați, iar instanța de apel just a conchis de aplica în privința acestora prevederile art. 90 Cod penal, fiindu-le suspendată condiționat executarea pedepsei pe termen de probă, deoarece careva interdicții la aplicarea acestei norme nu se atestă.

Cît privește argumentele recurentului referitor la temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.16) Cod de procedură penală și anume că norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unor hotărîri de aplicare a aceluiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție, recurentul indicînd expres deciziile CSJ în acest sens, Colegiul reține că aplicarea art.90 Cod penal diferă de la caz la caz, luîndu-se în considerație circumstanțele cauzei invocate mai sus, prin urmare deciziile indicate de către recurent de asemenea diferă de situația din speță, or recurentul a plagiat aceste decizii întru motivarea recursului declarat.

Referitor la faptul invocat de către recurent și anume că instanța de apel greșit a indicat că inculpații au comis doar o infracțiune, Colegiul reține că instanța de apel în motivarea decizie s-a referit la ambele infracțiuni comise de către inculpați, iar eroare comisă de către instanța de apel la o frază din decizie referitor comiterea unei infracțiuni de către inculpați, este una mecanică, ce nu răstoarnă în nici un fel soluția.

Din considerentele menționate, Colegiul penal conchide, că în cauza dată nu și- au găsit confirmare temeiurile de recurs la care face referire recurentul și nu sunt motive de a interveni în soluția adoptată, fiindcă hotărîrea instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar pedeapsa aplicată inculpaților a fost individualizată potrivit legii.

Astfel, instanța de recurs conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror, acesta fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Vitali Cebotari, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 24 noiembrie 2015, în cauză penală în privința lui Călin Gheorghe și Danțu Serghei, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 27 aprilie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun